

גדעון בריקמן:

"מצב לא סימפטי במישרדי הפירסום!"

המצב הכלכלי הקשה משנה סדרים ומחוקק חוקי ייעול וחיסכון משלו. עד לשבוע שעבר ניהלו את מישרד הפירסום. טל ארויו' - אחד מחמשת המישרדים הגדולים במדינה - ארבעה מנהלים. השבוע הם בחרו פה אחד בגדעון בריקמן להיות מנכ"ל יחיד לחברה. שאלתי את גדעון בריקמן מדוע הוחלט לפתע על מנהל אחד, ולמה דווקא הוא. שמבין ארבעתם הוא הפחות מיקצועי בעיניי פירסום.

זו תקופה רי קשה לכולם ולמישרדי הפירסום בפרט. הוחלט שמבחינה כלכלית טוב יהיה לרכז את כל ההחלטות מתחת למטריה אחת. בקשר לבחירה שלי דווקא, אני מניח כי העובדה שאני הוא אישהכספים עורה לעניין.

מה מצב חברות הפירסום כיום?

מצב לא כל כך סימפטי, אם להתבטא בעדינות. מאוקטובר יש ירידה של כ-40% וגם עובדה זו מחייבת את המישרדים להערכות מחדש.

אני מבינה שחלק מהלקוחות עזבו או צימצמו את התקציבים המיועדים לפירסום. מונים גם לקוחות חדשים?

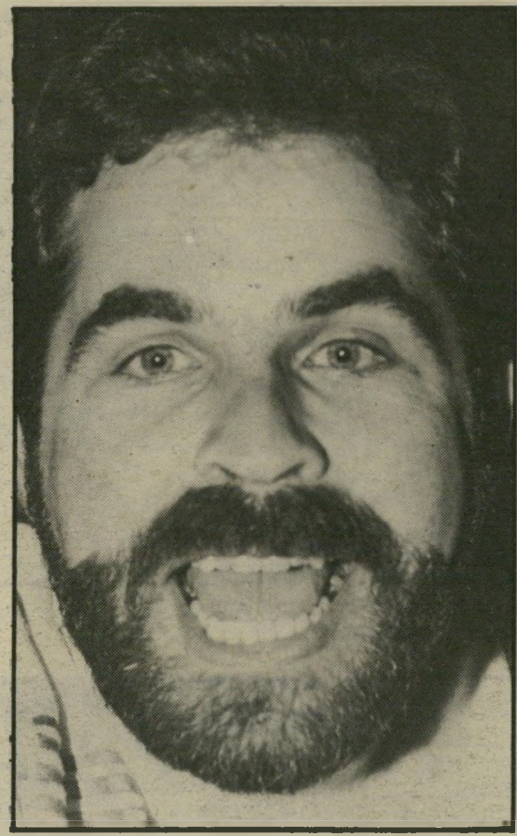
הלקוחות החדשים הם בעיקר כאלה שעוברים ממישרד למישרד. למשל, לפני שנה חצי נפרדנו מהלקוח הגדול ביותר בנק לאומי שעבר למישרד אחר, ועכשיו קיבלנו את בנק המזרחי שעבר אלינו ממישרד אחר.

אם המצב אינו מזהיר, מדוע צירפתם אליכם כשותף כ-25% את אליעזר זורבין, שיש לו חברת פירסום מתחרה?

דווקא בתקופה כזאת קשר בין שני מישרדי פירסום גדולים, טוב לשניהם. אני צופה בעתיד עוד התקרבויות בין חברות גדולות. היום זה מחוייב המציאות.

אינך חושש לקבל על עצמך את תפקיד המנכ"ל בתקופה כה קשה, אם לא תצליח לא יאשימו את התקופה, אלא אותך.

אני צופה שיפור בעתיד הקרוב. כבר עכשיו המצב הולך ומתייצב ואני בטוח שהעקומה כבר התחילה שוב לעלות.

איציק בכר:

"דלת מישרד החוץ לא נפתחה לפני!"

עד היום חשבתי שזמר הוא איש בעל קול יפה ובלי מיקצוע ממשי. היום שיניתי את דעתי בעיקבות פגישתי עם איציק בכר. בעל תואר M.A מאוניברסיטת ניו-יורק, בתיקשורת-המונים ובתעמולה פוליטית, שעושה צעדים מחודשים בקאריירה של זמר. שאלתי אותו אם המצב במסדות האקדמיים כל כך גרוע, שהוא צריך להתחיל לשוטט עם הגיטרה שלו ולשיר.

החזרה לזמרה התחילה כבר בארצות-הברית, כשהייתי סטודנט (ההתחלה היתה בלהקה צבאית, כמובן). כשעברתי על התואר שלי, פגשתי בחור שזכר אותי מהלהקה הצבאית וביקש ממני לבוא ולשיר באיזה ערב-זיכרון שנערך בניו-יורק. שרתי חמישה שירים והלכתי הביתה להמשך ללמוד. אז התחילו להגיע הזמנות להופעות וכמעט כל סוף-שבוע הייתי נוסע למקום אחר בארצות-הברית לשיר שירי מולדת.

כשחזרתי ארצה, החלטתי לעסוק בשני המיקצועות שלי גם יחד. אבל מוסדות אקדמיים לא שמחו לתת צ'אנס לבחור שרק גמר לכתוב את העבודה שלו ועוד לא הספיק להתעסק בחומר ממש. ההתמחות שלי היא בתעמולה הערבית בארצות-הברית, וחשבתי שמקום כמו מישרד-החוץ יתעניין בי. אבל שום דלת לא נפתחה בכיוון הזה, ואז, איכשהו הגעתי לעיתונות, וזה מצא חן בעיניי. כך שאני כותב ועורך במשך היום, ושר בלילה.

מה אתה שר?

שירים ישנים ומוכרים והרבה חומר חדש לגמרי. בעיקר שירים ליריים שיושבים עלי טוב. הכל תוצרת הארץ. הוצאתי עכשיו תקליט ששרים, אני עומד לחתום על חוזה לתקליט חדש ואני כל הזמן עובר על שירים.

במזמחה לתעמולה, יש לך יתרון על אחרים במיקצוע?

לפני שמתעסקים בתעמולה צריך לעבוד קשה. או בניתיים, אני חורש חריש עמק ועובר עבודה שחורה. עובר ושר.

יצחק ליבני:

"המשלה שומרת שליטה דרך הכסף!"

הטלוויזיה מבקשת לקבל חסות של חברות מיסחריות לסדרות חדשות שיופקו בארץ למענה. האם אין זו כניסת פירסומת לטלוויזיה, דרך הדלת האחורית? את שאלתי הפנית ליצחק ליבני, מי שהיה מנכ"ל רשות-השידור.

לפי דעתי זו לא פירסומת. יש הבדל מהותי בין פירסומת, שבה משכחים מוצר בצורה ספציפית, ובין איזכור שמה של חברה שתרמה, כדי ליצור לעצמה יחס-ציבור ולפעמים גם מפני שהיא חושבת שיש לה תפקיד ציבורי. למעשה, אפשר להשוות את זה למפעלות של בנק דיסקונט, התומכת במיפעלי תרבות שונים. גם תוכניות טלוויזיה יכולות להיות בעלות ערך פרשני, אינפורמטיבי ותרבותי.

החידוש הזה נובע מקופה ריקה?

כוודאי. מי שחושב עדיין שאפשר לבסס טלוויזיה רק על כספי משלם האגרה והמיסים, מגלה אי-הבנה בנושא. מקורות הכסף האלה מוצו, ואם רוצים להגדיל את אחוז התוכניות מתוצרת הארץ, חייבים לגוון את מקורות המימון.

אם זה כל כך טוב, מדוע לא הנהגת תוכניות חסות בתקופת כהונתך במנכ"ל הרשות?

רציתי. וגם אלה שבאו אחרי רצו. אבל הממשלה התנגדה לכך כל השנים ולא במיקרה. הממשלה אינה מעוניינת בעצמאות רבה מדי של רשות-השידור. עצמאות היא פונקציה של מקורות מימון והתנגדות הממשלה נובעת מרצון לשמור על שליטה באמצעות הכסף.

אז מה קרה עכשיו, מוכנים לוותר על שליטה? הקופה הריקה החליטה בשביל הממשלה ואולי גם הלחץ שמופעל עליה במשך שנים.

אני מבינה שאתה מרוצה מהעניין.

אני מאור מרוצה. מצב כמו היום, שבו משרדים בעיקר תוכניות תוצרת-חוץ והתרבות שמעבירים לצופים היא תרבותם של מליונרים מראלס או נסיכים מאנגליה, הוא מצב שבו הטלוויזיה מועלת בתפקידה.